

Stk. 2. Det er forbudt i reklamer m. v. eller på emballage at anføre:

- 1) angivelser, der er egnet til at vække eller udnytte angstfølelser hos forbrugerne, og
- 2) angivelser, der er egnet til at rejse tvivl om forsvarligheden af at anvende andre lignende levnedsmidler.

Stk. 3. Det er forbudt uden tilladelse fra ministeren i reklamer eller på emballagen at anføre:

- 1) at et levnedsmiddel ved hjælp af tilsætningsstoffer har opnået en øget eller særlig næringsværdi,
- 2) at et levnedsmiddel er anbefalet af læger, eller at indtagelse af det pågældende levnedsmiddel kan forebygge, lindre eller have gavnlig virkning på sygdomme eller sygdomssymptomer, og
- 3) billeder af sundhedspersonel og lignende.

§ 29. Enhver angivelse af næringsværdien af et levnedsmiddel skal være redelig og nøgtern, hvad enten angivelsen tager sigte på naturligt forekommende eller tilsatte næringsstoffer.

Stk. 2. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om, hvorledes næringsværdien af et levnedsmiddel kan eller skal angives på emballage eller på anden måde, f. eks. i reklamer for varen.

§ 30. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, under hvilken form virksomheder, der behandler eller sælger levnedsmidler eller tilsætningsstoffer, må omtale, at virksomheden er under det offentlige kontrol eller tilsyn, har fået autorisation eller godkendelse af en offentlig myndighed, eller at varerne er godkendt eller undersøgt af en sådan myndighed.

Kapitel 5.

Tilvirkning, salg og indførsel af levnedsmidler og tilsætningsstoffer.

§ 31. Tilvirkning af levnedsmidler og tilsætningsstoffer med henblik på salg må ikke påbegyndes, før autorisation hertil er meddelt af ministeren for forureningsbekæmpelse.

Stk. 2. Der kræves ikke autorisation til dyrkning af afgrøder i landbrug, gartneri o. l. eller til opdræt af husdyr, fjerkræ o. l.

Stk. 3. Der kræves ikke autorisation til tilvirkning af levnedsmidler i detailforretninger såsom bagerforretninger, fiskehandlere, slagterforretninger, restaurationer m. v. med henblik på salg direkte til forbruger fra det forretningssted, hvor tilvirkningen sker.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at virksomheder, der omfattes af stk. 1, kan fritages for kravet om autorisation. Sådanne virksomheder skal da, medmindre ministeren bestemmer andet, søge godkendelse efter reglerne i § 34.

§ 32. I vilkår for autorisation af en virksomhed kan det bestemmes, at virksomheden på egen bekostning skal lade udføre bakteriologisk, kemisk eller anden driftskontrol med de varer, der tilvirkes, eller med hygiejnen i virksomheden.

Stk. 2. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om udøvelse af tilsynet med de af § 31 omfattede virksomheder.

§ 33. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan meddele de af § 31 omfattede virksomheder de påbud eller forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelse af loven og regler fastsat med hjemmel i loven. Det kan herunder bestemmes, at varer, der ikke opfylder de krav, som er fastsat i loven eller i regler med hjemmel i loven, skal beslaglægges eller tilintetgøres.

§ 34. Virksomhed en detail omfattende salg eller behandling af levnedsmidler samt virksomhed en gros omfattende salg, opbevaring, aftapning, emballering, ompakning eller transport af levnedsmidler må ikke påbegyndes, før godkendelse hertil er meddelt af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Samme regel gælder for salg af levnedsmidler i virksomhedskantiner og pensionater med mere end 12 faste spisegæster.

§ 35. Kommunalbestyrelsen kan meddele de af § 34 omfattede virksomheder de påbud eller forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelse af loven og regler fastsat med hjemmel i loven. Det kan herunder bestemmes, at varer, der ikke opfylder de krav, som er fastsat i loven eller i regler med